

KESKUSTELU
„NEW YORK TIMES“ LEHDEN
KIRJEENVAIHTAJAN hra DURANTYN
KANSSA

Joulukuun 25 pnä 1933

Duranty. Ettekö suostuisi lähettämään kirjelmää Amerikan kansalle „New York Timesin“ kautta?

Stalin. En. Kalinin on jo tehnyt sen⁶⁸, minä en voi sekaantua hänen erikoisoikeuksiinsa.

Jos kysymys on Pohjois-Amerikan Yhdysvaltain ja Neuvostoliiton välisistä suhteista, niin minä tietenkin olen hyvilläni suhteiden uudistamisesta, joka on erittäin suurimerkityksellinen toimenpide: poliittisesti — sen tähden, että se lisää rauhan säilyttämisen mahdollisuuksia; taloudellisesti — sen tähden, että se poistaa ulkopuoliset satunnaiset ainekset ja antaa maillemme mahdollisuuden käsitellä niitä kiinnostavia kysymyksiä asiallisella pohjalla; lopuksi, se avaa tien molemminpuoliselle yhteistoiminnalle.

Duranty. Kuinka suuri tulee Teidän mielestänne olemaan Neuvostoliiton ja Amerikan välisen kaupan mahdollinen laajuus?

Stalin. Se, mitä Litvinov sanoi Lontoon taloudellisessa konferenssissa⁶⁹, pysyy voimassa. Maamme muodostaa mitä suurimmat markkinat maailmassa ja

me olemme valmiit tilaamaan ja maksamaan suuren määrän tavaroita. Mutta me tarvitsemme suotuisat luottoehdot ja sen lisäksi meillä pitää olla varmuus siitä, että voimme maksaa. Me emme voi harjoittaa tuontia ilman vientiä, sillä me emme halua tehdä tilauksia, ellemmme ole varmoja siitä, että voimme määräaikana maksaa.

Kaikki ihmettelevät sitä, että me maksamme ja voimme maksaa. Tiedän, että nykyään ei ole tapana maksaa velkoja. Mutta me teemme sen. Muut valtiot ovat keskeyttäneet maksut, mutta Neuvostoliitto ei tee sitä eikä tule tekemään. Monet ovat luulleet, että me emme voi maksaa, että meillä ei ole millä maksaa, mutta me olemme näyttäneet heille, että voimme maksaa, ja heidän on täytynyt myöntää se.

Duranty. Miten on kullannuotantoa koskevan kysymyksen laita Neuvostoliitossa?

Stalin. Meillä on paljon kultarikkaita seutuja ja ne kehittyvät nopeasti. Tuotantomme on jo kaksinkertaisesti ylittänyt tsaarinaikaisen tuotannon ja antaa nykyään yli sata miljoonaa ruplaa vuodessa. Varsinkin kahtena viimeisenä vuotena olemme parantaneet etsintätöidemme menetelmiä ja löytäneet suuria varastoja. Mutta teollisuutemme on vielä nuorta—ei vain kullannuotannon alalla, vaan myöskin valuraudan, teräksen, kuparin ja koko metallurgian alalla, eikä meidän nuori teollisuutemme kykene toistaiseksi antamaan tarpeellista apua kullannuotannolle. Kehityksen vauhti on meillä nopeaa, mutta määrä ei vielä ole suuri. Me voisimme lyhyen ajan kuluessa nelinkertaistaa kullannuotannon, jos meillä olisi enemmän kullanhuuhtoma- ja muita koneita.

Duranty. Kuinka suuri on Neuvostoliiton ulkomais-
ten luottositoumusten yleissumma?

Stalin. Hiukan yli 450 miljoonan ruplan. Viime vuosien aikana olemme maksaneet suuria sum-
mia—kaksi vuotta sitten tekivät luottositoumuksemme
1.400 miljoonaa. Kaiken tämän olemme maksaneet
ja tulemme maksamaan vuoden 1934 loppuun men-
nessä tahi vuoden 1935 alussa määrääaikoina.

Duranty. Olettakaamme, ettei ole enää epäilyjä
Neuvostoliiton maksuvalmiuden suhteen, mutta miten
on Neuvostoliiton maksukyvyyn laita?

Stalin. Meillä ei ole mitään eroa edellisen ja jäl-
kimmäisen välillä, koska me emme ota itsellemme
sellaisia sitoumuksia, joita emme voisi maksaa. Katso-
kaapa meidän taloudellisia suhteitamme Saksan kanssa.
Saksa on julistanut moratorion ulkomaisten velkojensa
huomattavaan osaan nähden, ja me voisimme käyttää
hyväksemme Saksan presedenssiä ja menetellä aivan
samoin Saksan suhteen. Mutta me emme tee sitä.
Nykyään me emme kuitenkaan ole siinä määrin
riippuvaisia Saksan teollisuudesta kuin aikaisemmin.
Me voimme valmistaa itse tarvitsemaamme kone-
kalustoa.

Duranty. Mikä on Teidän mielipiteenne Ameri-
kasta? Olen kuullut, että Teillä oli pitkä keskustelu
Bullittin kanssa, mitä mieltä Te olette hänestä? Olet-
teko Te, kuten kolme vuotta sitten, sitä mieltä, että
kriisimme—kuten Te silloin sanoitte minulle—ei
ole kapitalismin viimeinen kriisi?

Stalin. Bullitt teki minuun ja tovereihini hyvän
vaikutuksen. En ollut häntä milloinkaan aikaisemmin
tavannut, mutta olin kuullut hänestä paljon Leniniltä,

jota hän niin ikään oli miellyttänyt. Minua miellyttää hänessä se, että hän ei puhu kuten tavallinen diplomaatti,—hän on suoraluontoinen mies, puhuu sitä, mitä ajattelee. Yleensä hän teki täällä erittäin hyvän vaikutuksen.

Roosevelt on kaikesta päättäen päättäväinen ja miehuullinen poliitikko. On olemassa sellainen filosofinen systeemi—solipsismi, jonka perussisältö on se, että ihminen ei usko ulkoisen maailman olemassaoloon ja uskoo vain omaan minäänsä. Näytti pitkän aikaa siltä, että Amerikan hallitus pysyttelee tällaisen systeemin kannalla eikä usko Neuvostoliiton olemassaoloon. Mutta Roosevelt ei ilmeisestikään ole tämän kummallisen teorian kannattaja. Hän on realistinen ja tietää, että todellisuus on sellainen, millaisena hän sen näkee.

Mitä tulee talouskriisiin, niin se todellakaan ei ole viimeinen kriisi. Kriisi on tietenkin horjuttanut kaikkia asioita, mutta viime aikoina asiat ovat alkaneet nähtävästi korjaantua. On mahdollista, että taloudellisen laskun alin kohta on jo sivuutettu. En luule, että onnistuttaisiin saavuttamaan vuoden 1929 nousun taso, mutta siirtyminen kriisistä depression ja asioiden jonkinlaiseen vilkastumiseen lähiaikoina, tosin eräänlaisin heilahduksin ylös- ja alaspäin, ei vain ole mahdollinen, vaan vieläpä todennäköinenkin.

Duranty. Entä miten ovat asiat Japanin suhteen?

Stalin. Me tahtoisimme olla hyvissä suhteissa Japaniin, mutta valitettavasti se ei riipu yksinomaan meistä. Jos järkevä politiikka pääsee voitolle Japanissa, niin kumpikin maa voi elää ystävyydessä. Mutta me pelkäämme, että sotakiikhoiset ainek-

set voivat työntää taka-alalle järkevän politiikan. Siinä on todellinen vaara, ja me olemme pakoitettuja valmistautumaan sen varalle. Ei yksikään kansa voi kunnioittaa hallitustaan, jos tämä näkee hyökkäysvaaran, muttei valmistaudu itsepuolustukseen. Minusta tuntuu, että Japanin taholta ei ole järkevää, jos se hyökkää Neuvostoliiton kimppuun. Sen taloudellinen asema ei ole kovinkaan hyvä, sillä on heikkoja kohtia—Korea, Mantshuria, Kiina, ja sitä paitsi tuskin voidaan olettaa sen saavan tukea toisilta valtioilta tässä seikkailussa. Hyvät sotilasspesialistit eivät valitettavasti ole aina hyviä taloustieteilijöitä eivätkä he aina huomaa eroa aseiden voiman ja talouden lakien voiman välillä.

Duranty. Entä Englantiin nähden?

Stalin. Luulen, että kauppasopimus Englannin kanssa tulee allekirjoitetuksi ja taloudelliset suhteet pääsevät kehittymään, koska vanhoillisten puolueen täytyy ymmärtää, että se ei voita mitään asettaessaan esteitä Neuvostoliiton kanssa käytävälle kaupalle. Mutta minä epäilen sitä, voiko kumpikin maa nykyisissä olosuhteissa saada kaupankäynnistä niin suuria etuja kuin voitaisiin edellyttää.

Duranty. Kuinka Te suhtaudutte Kansainliiton reformointia koskevaan kysymykseen sen italialaisessa asetelmassa?

Stalin. Me emme ole saaneet tästä asiasta minkäänlaisia ehdotuksia Italialta, vaikka meidän edustajamme onkin käsitellyt tätä kysymystä italialaisten kanssa.

Duranty. Onko Teidän asenteenne aina poikkeuksetta kielteinen Kansainliiton suhteen?

Stalin. Ei, ei aina eikä kaikissa olosuhteissa. Te ette ehkä täysin ymmärrä meidän katsantokantaamme. Saksan ja Japanin Kansainliitosta poistumisesta huolimatta — tai mahdollisesti juuri sen vuoksi — Kansainliitto voi muodostua vissinlaiseksi tekijäksi, joka voi jarruttaa sotatoimiin ryhtymistä tai ehkäistä niitä. Jos asia on niin, jos Kansainliitto voi muodostua jonkinlaiseksi esteeksi sillä tiellä, että se edes hiukankin vaikeuttaisi sodan asiaa ja jossain määrin helpottaisi rauhan asiaa, — niin silloin me emme ole Kansainliittoa vastaan. Niin, jos historian tapahtumien kulku tulee olemaan sellainen, niin ei ole suljettu pois se, että me tuemme Kansainliittoa sen suunnattomista puutteellisuuksista huolimatta.

Duranty. Mikä on tällä kertaa Neuvostoliiton sisäpolitiikan tärkein probleemi?

Stalin. Tavaravaihdon kehittäminen kaupungin ja maaseudun välillä ja kaikkien liikennemuotojen, varsinkin rautatieliikenteen, voimistaminen. Näiden kysymysten ratkaiseminen ei ole niinkään helppoa, mutta helpompaa kuin niiden kysymysten, jotka me olemme jo ratkaisseet, ja olen varma siitä, että me ne ratkaisemme. Teollisuuden probleemi on ratkaistu. Maatalouden probleemi, talonpoikais- ja kolhoosiprobleemi — kaikkein vaikein probleemi — voidaan katsoa jo ratkaistuksi. Nyt on ratkaistava tavaravaihdon ja liikenteen probleemi.